

det ærede Medlem tilhører, er tilbøjelig til meget let at give Anvisninger paa Statskassen; men jeg kan ikke følge det ærede Medlem og hans Meningsfæller i saa Henseende. Hvad derimod angaar den anden Side af Sagen, selve Havnene, da paakaldte den ærede Ordfører jo Statens Bidrag, og jeg tror at turde love den ærede Ordfører, at dette Haab ikke vil blive skuffet. Der er jo Præcedens for, at man fra Statskassens Side kommer de skadelidte til Hjælp i saadanne Tilfælde, men i hvilket Omfang det kan ske, er jo et andet Spørgsmaal. Den ærede Ordfører er selvfølgelig klar over, at om at tage hele Skaden paa sig, kan der fra Statens Side sikkert ikke blive Tale. Hvor meget der bør bidrages fra Statens Side, maa først være Genstand for nærmere Overvejelse, og jeg lover den ærede Ordfører, at denne Overvejelse skal blive udført baade hurtigt og velvilligt. Selvfølgelig maa der til Grund for Overvejelserne ligge Undersøgelser og Vurderinger af, hvad der er sket, men disse Undersøgelser ere allerede satte i Gang, idet det fornødne Grundlag for dem, nemlig Andragender fra de paagældende Havne allerede ere indkomne fra en Del af dem, og Regeringen har da sat sine Embedsmænd i Bevægelse for at undersøge Skadens Art og Omfang. Naar disse Undersøgelser ere tilendebragte, vil man tage fat paa den Overvejelse, som jeg har lovet, og jeg haaber, at disse Overvejelser ville snart føre til et Resultat, som den ærede Ordfører og de, paa hvis Vegne han har talt, ville kunne være tilfredse med.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) dvælede særlig — ogsaa andre have berørt det — ved Samraadet om Holdepladser ved Usserød og Hammersholt. Det er gamle Spørgsmaal, som der gentagne Gange har været andraget om hos Regeringen. Men disse Andragender ere hidtil blevne afslaaede fra Regeringens Side og, saa vidt jeg har kunnet sætte mig ind i Forholdene, med gode Grunde. For begges Vedkommende gælder det, at der allerede i Forvejen er saa mange Stoppesteder paa disse to stærkt befærdede Banelinier, at man vel skal betænke sig, inden man opretter ny. For Hammersholts Vedkommende kommer dertil den Betragning,

at der næppe er Grundlag — naar Hensyn tages til den Trafik, som kan ventes — for Oprettelsen hverken af Billetsalgssted eller Holdeplads, i alt Fald ikke uden et klækkeligt Tilskud fra Befolkningens Side. Det kan være, der var mere Grund til det ved Usserød, men for begge disse to Spørgsmaals Vedkommende gælder det jo, hvad der er en almindelig Regel i alle lignende Tilfælde fra Ministeriet for offentlige Arbejders Side, at man bør begynde med Billetsalgssted, og saa først, naar man har set, hvad det fører til, kan der blive Tale om Holdeplads. Det er Holdepladser, her er Tale om, og derfor kan jeg ikke give det ærede Medlem noget Løfte om, at han i saa Henseende vil faa sit Ønske opfyldt. Hvis man fra Usserøds Side vil nøjes med et Billetsalgssted og give et passende Bidrag dertil, skal Spørgsmaalet gerne blive taget under fornyet og velvillig Overvejelse.

Saa kommer jeg til de fire Ændringsforslag, som foreligge udenfor Betænkningen, stillede af to ærede Medlemmer. Det første af de to, der ere stillede af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), angaa en Forhøjelse af Kontoen til Fribefordring med 10,000 Kr. Jeg maa først gøre opmærksom paa, at denne Konto allerede ifølge selve Finanslovforslaget er foreslaaet forhøjet fra 211,000 Kr., som den hidtil har staaet paa, til 220,000 Kr. Der er altsaa allerede i Aar en Forhøjelse paa 9,000 Kr., men nu vil det ærede Medlem have den yderligere forøget med 10,000 Kr., og vi hørte i Gaar, hvad det var for et Maal, det ærede Medlem i saa Henseende havde for Øje; det var en Udvidelse af Skolebørnenes Sommerferierejser, og ganske særlig da Skolebørnene i Esbjerg. Det ærede Medlem ved jo, at man i Fjor gjorde det første og store Skridt bort fra den Regel, man hidtil havde fulgt, kun at give Fribefordring til Skolebørnene i København og maaske Frederiksberg, til ogsaa at give det til Børn fra andre Købstæder, naar de havde over 20,000 Indbyggere. Men trods denne Udvidelse tør man dog maaske sige, at Synspunktet var og er fremdeles det, at saadan Fribefordring kun bør ydes, hvor der er Tale om at befordre Skolebørn bort fra usunde Bebyggelsesforhold, fra Forhold, hvor de ellers maa have